

talt, at der skulde have vist sig i Tyskland, Norge og her og der, kan man altid regne op, de have i Virkeligheden ikke det mindste at sige. Faktum er, at hvor Meterstykket er gennemført i det hele og store, vil enhver erkende, at det er et godt, rationelt og praktisk System.

Lh. Nielsen: Jeg har ikke givet den ærede Indenrigsminister Grund til at tro, at jeg var saa utilfreds med disse Love, der ere nævnte. Derom har jeg ikke udtalt mig, og det ligger heller ikke for til Behandling. Jeg har kun sagt, at enkelte af dem forvoldte Befolkningen megen Ulejlighed, men det er et, og noget andet er at være imod dem. Jeg har kun som Sammenligning tilføjet den Bemærkning, at dette Lovforslag i en ganske anden Grad vilde forvoldte Ulejlighed. — Den ærede Minister bemærkede, at jeg var vred over, at Magistraten var hørt, men heller ikke det har jeg givet den ærede Minister Grund til at tro, tværtimod, det kan jeg ikke have det mindste imod, det kan være meget naturligt. Jeg udtalte kun, at naar man vilde høre Magistraten og de Autoriteter, der er Tale om, kunde man gaa meget videre; saa burde man gaa til de Autoriteter, jeg her har nævnt. — Den ærede Minister omtalte nærmere, hvad der var passeret i Finansudvalget, og navnlig vilde han berøre, at det var mærkeligt, at jeg ikke den Gang tog til Orde. Dertil skal jeg bemærke, at jeg ganske vist var Medlem af Finansudvalget den Gang, men denne Sag om Meterstykket forelåg slet ikke til Behandling. Jeg havde ingen Anelse om, at dette skulde være en af Marsjagerne til, at man saa hurtig derefter kunde komme til at tage selve Sagen under Behandling. Den Gang, den kom til Behandling, udtalte jeg udtrykkelig — det vil kunne ses af Tidenden — at den ærede Ordfører, som man beraabte sig paa, slet ikke havde Ret til at tale paa Udvalgets Begne, og det modsagde han heller ikke. Den ærede Minister ser altsaa, at jeg har gjort min Pligt, jeg har netop sagt det, han ønskede, at jeg skulde sige, at Ordføreren har ikke haft Ret til at tale paa Udvalgets Begne. — Den ærede Minister kom fremdeles tilbage til, at de fleste Nationer have Meterstykket. Ja, naar man regner Nationerne efter Tal, saa gælder det, men naar man tager selve Folkene, er det meget langt fra at være Tilfældet. Det kan heller ikke ubetinget siges, at den største Civilisation ligger paa den Side, der har Meterstykket, det er noget, der er vanskeligt at dømme om. Jeg vil kun gøre den Bemærkning, at naar man taler saa meget om de fleste Nationer,

saa er det alle Nationer af romansk Oprindelse og de tilsvarende Kolonier i Sydamerika, som have Meterstykket, men de Nationer, som ere af angelsjachske Oprindelse have ikke villet besatte sig dermed, og naar man har spurgt Folk, som have Kendskab til Forholdene, om de troede, at det kunde blive indført i England, saa have de svaret: aldrig; England vil aldrig gaa ind paa et Evangelsystem; og derfor vil jeg heller ikke være med dertil. Jeg kan ikke forsone mig med, at vi her skulle indføre det ved Evang. Jeg sætter den personlige Frihed i alle Forhold højt og dobbelt højt, hvor den som her kommer til at berøre hvert enkelt Individ i Befolkningen. — Den ærede Minister mente fremdeles, at Maalene og Vægtene ere saa hensigtsmæssige, at det vilde hjælpe til, at Systemet kunde trænge ind i Forestillingen. Ja, det er der Maade med, jeg finder ikke Meteren hensigtsmæssig. Man har erkendt fra flere Sider, at det var et mindre heldigt Maal. Mlenen er allerede stor nok, og Meteren er $\frac{1}{2}$ Gang større. Rummaalet mente den ærede Minister var saa fortreffeligt, men det kan jeg heller ikke erkende. Litter og Pot svare til hinanden, men det, der ligger under, og som skulde svare til en Pægl, hvor er det? Det der skulde svare til en Skæppe, hvor er det, det, der skulde svare til et Fjerdingfar, hvor er det? Der findes ingen Melleminstanter. Det er netop disse Savn, der ville mærkes navnlig ved Røb i smaa Portioner. Det er ogsaa en af Grundene, hvorfor jeg mener, at Systemet ikke kan og ikke vil trænge ind, fordi det i Virkeligheden ikke svarer til det daglige Behov, det svarer med andre Ord ikke til Smaahandelen.

Til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (O. Hansen) skal jeg kun gøre en kort Bemærkning. Et er at bruge et enkelt fremmed Ord, skønt jeg indrømmer, at man helst skulde undgaa det. Det kan gerne være, at det er en Fejl at bruge saadanne Ord, hvis Oprindelse man ikke kender. Det er et, men et andet er at bruge latinske og græske Sentenser og i rigt Maal bruge dem i Bendinger og i hele Sætninger. Det er noget ganske andet end at bruge et enkelt Ord; det er at gaa et Skridt videre. Det er kun det, jeg har sigtet til, naar jeg sagde, at man helst skulde undgaa det.

Casperen: Det er blot et Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at rette til det ærede Medlem for 11te Kreds (Lh. Nielsen). Efter det ærede Medlems Udtalelser skulde man tro, at Meterstykket kun var et teoretisk System, der egentlig ingen praktisk Nytte havde og kun vilde medføre Ulemper for Be-